

DE RODE ANJER

Een psychologische thriller

door

FRANK DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE RODE ANJER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK DECKERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/020
ISBN 9789038518664

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 5 heren)

NORDIN, gepensioneerd robottekenaar van de federale politie

LAURENS, zoon van Nordin en Pauline (+)

LUCIEN, broer van Nordin

THOMAS, hoofinspecteur lokale politie, vriend van Nordin

STEPHAN, inspecteur

JULIA, patholoog

POETSVROUW

MARIANNE, weduwe

DECOR

Het stuk speelt zich af op verschillende locaties, deze worden uitgebeeld door eenvoudige meubels of zetstukken, telkens apart uit te lichten.

Locaties:

Ten huize van Nordin en Laurens (bv aan één kant van de scène, tafel, enkele stoelen)

Politiebureau (bv andere kant van de scène, tafel, enkele stoelen, bureaulamp, laptop)

Ten huize van Julia (bv midden, achter, of mits verwijderen en plaatsen van enkele accenten, op bovengenoemde locaties (dit kan door de speler zelf tijdens de lichtwissel))

(De poetsvrouw komt op voor het eigenlijke stuk begint.)

POETSVROUW: Hij heeft zich uiteindelijk opgehangen in de gevangenis. Ik verschiet daar niet van. Ge hebt zo van die mensen, ge ziet die, en van den eerste keer weet ge het: niet te vertrouwen. Ik heb daar geen compassie mee, hij had er tenslotte ene grote knoeiboel van gemaakt.

Dag 1

Avond

Ten huize Nordin Laurens

(Nordin komt binnen en is in de weer met een fles grenadine, chocoladesiroop en water. Hij mengt dit in een potje, leest af en toe een briefje. Hij maakt brooddeeg, vermengd met ketchup, een balletje. Zet alles klaar op tafel. Er ligt ook een fotoestel. Gaat zitten, verveeld zuchten. Laurens komt binnen)

LAURENS: In orde?

NORDIN: Ik denk het wel.

LAURENS: *(Inspecteert alles)* Brooddeeg... Ketchup... zou één fles wel genoeg zijn?

NORDIN: Kunnen we dan nu beginnen? Dan is het achter de rug.

LAURENS: Ja, plak het er vlug aan, ketchup erop en klaar.

NORDIN: Wacht even, als ge iets wil doen, doe het dan ineens goed.

LAURENS: Ja, maar, ik heb al twee weken niets meer gedaan, ik word ongeduldig.

NORDIN: Dat is een slechte raadgever. Ik kan er niet tegen als ge slordig zijt.

LAURENS: Is het mijn hobby, of de uwe?

NORDIN: Gelukkig niet de mijne.

(Laurens begint te hoesten, is kortademig.)

Hebt ge terug last van astma?

LAURENS: Begin maar.

(Nordin begint de hals van Laurens te bewerken met het brooddeeg, maakt er een snede in en werkt af met het nepbloed, (ketchup) en laat het daarna aan Laurens zien met een spiegeltje)

Meer bloed...

NORDIN: Kom zeg, het zal nu wel goed zijn zeker.

LAURENS: Meer bloed, zeg ik!

NORDIN: Ja, hier dan, zo beter? *(spiegeltje)*

LAURENS: Ja, vlug, neem maar foto's. *(legt zich in een zetel alsof hij dood is.)*

(Nordin begint foto's te nemen)

NORDIN: Ik kan dit toch maar niet gewoon worden...

LAURENS: Genoeg close ups nemen.

(Nordin neemt nog meer foto's)

NORDIN: Dat zal wel voldoende zijn...

LAURENS: Laat maar zien. *(bekijkt de foto's)* Fantastisch, indrukwekkend!

NORDIN: Dan ga ik terug het artikel lezen.

LAURENS: Weeral!

NORDIN: Ik moet het lezen. Ge moet u daar niet mee bemoeien.

LAURENS: Ze is er niet meer vader. Het is nu gij en ik.

NORDIN: Pff... daar ben 'k vet mee.

(Laurens kijkt naar Nordin, daarna naar de foto's.)

LAURENS: Ik ga dit snel op mijn website zetten.

NORDIN: *(sarcastisch)* Ja, doe dat. Op zoiets zitten de mensen natuurlijk te wachten.

LAURENS: Sinds ik er een jaar geleden mee begonnen ben, zijn er al 32 miljoen hits, van mensen die het toch bekijken. Als ik ooit in de gazet kom, dan...

NORDIN: ....dan zal dat toch niet te wijten zijn aan uw acteertalent.

LAURENS: Ik weet het. En ik heb ook niet echt de looks van een filmster. Maar mijn foto's van fakemoorden mogen toch gezien worden. *(droomt)* Filmregisseurs. Het kan niet uitblijven. Vroeg of laat zal er wel iemand reageren. Al is het maar een kleine figuratierol. *(af naar slaapkamer)*

NORDIN: Ziekelijke hobby. *(Leest het artikel)* Pauline... godverdomme.

(Er wordt gebeld.)

Laurens... Laurens... Laurens! Er is iemand aan de deur.

(Laurens reageert niet)

LAURENS: *(vanuit zijn slaapkamer)* Ik ben bezig!

NORDIN: Ja, ja,.. ik kom al!

(Nordin opent de deur, het is rechercheur Thomas.)

Oh, gij. Kom erin.

THOMAS: Hoe gaat het?

NORDIN: Ge waart niet op de begrafenis.

THOMAS: Sorry.

NORDIN: Is dat al? Sorry? Het is van uw vrienden dat ge het moet hebben, zeker?

THOMAS: Ja, ik weet het.

NORDIN: Veertien dagen te laat, maar kom, ge zijt er nu. Ah, het maakt allemaal niet uit. Ik ben er eindelijk vanaf.

THOMAS: Dat is wel wat sarcastisch...

NORDIN: Het is toch zo? Gij weet goed genoeg, dat ze mij altijd heeft bedrogen.

THOMAS: Tja...

NORDIN: Is dat alles: 'Tja...'?

THOMAS: Het is waar, ja. Ze verslond mannen.

NORDIN: “Verslaafd aan de spanning, die er aan voorafging”, had ze mij zelf meer dan eens gezegd. Recht in mijn gezicht. Ik ging er aan kapot, telkens opnieuw.

THOMAS: Toch zijt ge altijd bij haar gebleven. Ge hadt toch kunnen kiezen voor een ander leven?

NORDIN: Ziekelijk verliefd was 'k op haar. Altijd geweest. Elke keer als ze mij bedroog wou ik haar nog meer. Het was hartverscheurend ... ik haatte haar, en ik hield van haar. Ze had mij nodig, zei ze altijd. Ze had last van nachtmerries. Soms werd ze hysterisch, als 'k zei dat ik het niet meer aankon, van die andere mannen. Ze beloofde dat het eens zou stoppen. En toen ze telkens weer na een hevige ruzie, in een hoekske van de kamer zat, met bloeddoorlopen ogen... leek ze zo klein... en kwetsbaar. Ik geloofde haar. Ik wou haar geloven. En het was weer even voorbij, alles was terug goed tussen ons, volgens haar toch. Maar ik was totaal leeggezogen, geparasiteerd, belogen, gemanipuleerd, vernederd. En nu is ze er niet meer.

THOMAS: (*aarzelend*) Mijn deelneming, Nordin.

NORDIN: Oh, zwijg! En nu... nu heeft ze zelfmoord gepleegd. Haar ultieme wraak op mij.

THOMAS: (*snel*) Ze zal het uiteindelijk beseft hebben, wat ze u allemaal aandeed.

(Nordin pakt een fles drank en twee glazen, schenkt in voor Thomas, daarna voor zichzelf, maar morst. Laurens komt vanuit de slaapkamer, maar blijft terzijde staan.)

NORDIN: (*morst*) Godverdomme! Weet ge... ik was bang dat ze mij zou verlaten. Kunt ge dat nu geloven? Alsof dat alle energie dat ik in haar heb gestoken dan voorgoed verloren zou gaan. Maar nu, juist nu, dat ik zover was dat ik niet meer kon... ik wou liggen, slapen... nooit meer wakker worden. Maar zo gemakkelijk kon ik het haar toch niet maken? Zou zij ook niet moeten boeten voor wat ze mij allemaal had aangedaan? Zodat ze net als ik zou verlangen naar het einde. Het heeft niet mogen zijn...

THOMAS: Ge bedoelt toch niet...

NORDIN: Haar vermoorden, ja. Nu moogt gij misschien wel ne flik zijn...

THOMAS: Ik ben hier niet in functie, maar...

NORDIN: Als vriend, ja. En ge moogt het gerust weten. Ik was er toe in staat. Eindelijk, zou ik bijna durven zeggen. Maar dat begrijpt gij natuurlijk niet. Gij hebt een geweldige vrouw.

THOMAS: Had... ze heeft de scheiding aangevraagd... het moest er eens van komen, het is moeilijk voor haar... 'k ben weinig thuis... en... (*neemt een pakje sigaretten*) Sigaret?

NORDIN: Nee, ik rook niet meer. Hij daar kan er niet tegen. Dus niet roken hier.

(Laurens komt verder de kamer in zodat Thomas hem ziet.)

LAURENS: Ge zijt vooral gestopt voor uw suikerziekte.

NORDIN: (*tegen Laurens*) Ja, het is al goed, wat is er?

LAURENS: Niks... ik wou alleen maar... (*wijst naar slaapkamer*) ... of ge misschien... mijn website...

NORDIN: Ge ziet toch dat ik bezoek heb.

THOMAS: Laurens, hey vriend... het zijn nogal toestanden, hé maat?

(Thomas gaat er naartoe, legt zijn hand op diens schouder, maar Laurens trekt bruusk weg en gaat terug naar zijn slaapkamer)

NORDIN: Laat 'm maar. Hij kan soms ambetant doen.

THOMAS: *(zenuwachtig)* Dat is wel te begrijpen, het was toch zijn moeder.

NORDIN: Laat me niet lachen. Zijn moeder...

THOMAS: *(wil glas bijvullen)* Mag ik?

NORDIN: Doe maar. Al vanaf dat ze in verwachting was, maakte ze zich alleen maar zorgen over haar figuur. Geen moment over de baby.

(Thomas wil ook het glas van Nordin bijvullen.)

Nee, ik niet meer, met mijne suiker... Ze bleef ook uitgaan, zelfs dat hield haar niet tegen. Zij heeft nooit iets van hem moeten hebben. Nooit. Hij was drie jaar, ik kwam thuis van mijn werk, en daar zat hij. Op de mat een boterham met choco te smeren.

THOMAS: Dat is triestig voor zo'n kind, ja.

NORDIN: En voor mij dan? Ik zat daar tenslotte toch alleen met dat kind. IK zat met de last, zij niet.

THOMAS: Ik wist niet...

NORDIN: Dat het zo erg was? Ik was dan ook gespecialiseerd in het doen alsof. Niks aan de hand, prachtig gezin, fantastisch huis, dure auto. Maar in werkelijkheid was het allemaal maar schijn.

THOMAS: Gelukkig dat gij er toch voor hem waart.

NORDIN: Mijn tijd was beperkt, dat weet ge goed genoeg. Vroeger had 'k met mijn tekeningen nog veel werk, en dan nog eens voor die kleine moeten zorgen, zeg nu zelf, een moeder ja, dat had hij nodig. Ge ziet wat er van geworden is. Een zwaar minderwaardigheidscomplex. Met dank aan Paulien.

(De bel gaat. Het is Stephan.)

Wie kan dat nu zijn? *(gaat richting deur; tegen Thomas)* Verwacht gij iemand?

THOMAS: *(zenuwachtig)* Nee, normaal gezien niet.

(Nordin opent voor Stephan de deur.)

NORDIN: Ja...?

STEPHAN: Goeiedag. Ik kom voor...

THOMAS: *(tegen Stephan)* Ik heb op het bureau gezegd dat ik niet wou gestoord worden.

STEPHAN: Sorry chef, maar ik probeer u al uren te bereiken en krijg altijd uw antwoordapparaat en ...

THOMAS: Mijn gsm staat af, ja. Mag het? Is het toegelaten dat ik even een vriend ga bezoeken?

STEPHAN: Het is belangrijk. Op het bureau zeiden ze dat ge misschien hier waart. De commissaris is in alle staten omdat gij...

THOMAS: *(tegen Nordin)* Die nieuwelingen zijn toch altijd van die uitslovers, geen

moment krijg ik om te ademen.

STEPHAN: Met alle respect, maar ik ben ver van nieuw, want...

THOMAS: Wat is er nu zo dringend? En hou het kort.

STEPHAN: Ik weet niet of...

THOMAS: Nordin mag dat gerust horen, hij heeft vroeger nog voor ons gewerkt.

STEPHAN: Er is in de late namiddag een vrouw vermoord. Ze is gevonden in een appartementsgebouw. Het is nogal heavy... ze was...

THOMAS: Waar?

STEPHAN: *(kijkt in een notaboekje)* De... Sekkel... nee, wacht... de Se....Selber...straat.. *(kan eigen geschrift niet lezen)*

THOMAS: De Selderstraat?

NORDIN: De wijk hierachter.

STEPHAN: Ja, dat was het. We werden gebeld door de kuisvrouw.

THOMAS: *(tegen Nordin)* En daar moet ik dan mee samenwerken. 'De Blokken', zoals ze dat daar noemen. Wat daar allemaal samenhoekt... *(zenuwachtig, wil sigaret opsteken)*

NORDIN: Hela!

STEPHAN: Chef... ge moet mee nu, dringend. Het is bijna avond en de technische recherche is er al. Ze kunnen niet verder zonder dat jij...

THOMAS: Ja, vertrek maar al, zeg dat ze niks naar de vaantjes doen, ik zal die kuisvrouw persoonlijk ondervragen. Doe jij maar onderzoek bij de andere burens. Ik kom direct. Welke blok is het eigenlijk?

STEPHAN: De Rminus. *(af)*

NORDIN: *(droog)* De Rminus. Uitgerekend daar.

THOMAS: Wat bedoelt ge?

NORDIN: Een moord in de blokken dus. Ben benieuwd naar de reden.

THOMAS: Waarschijnlijk iets banaal, het is daar in die buurt regelmatig ambras.

NORDIN: Dat zou toch spijtig zijn. Een goeie moord verdient een deftig motief.

THOMAS: Vindt ge dat een grondige reden een moord zou kunnen rechtvaardigen?

NORDIN: Zo kunt ge toch begrijpen, wat hem of haar drijft.

THOMAS: Wat wilt ge daar nu mee zeggen?

NORDIN: Gij zijt de expert. Kunt ge mij op de hoogte houden?

THOMAS: Ik zie niet in waarom.

NORDIN: Een frisse moord gaat er bij mij altijd wel in.

THOMAS: Ik ben gebonden aan het beroepsgeheim.

NORDIN: Lap! Gepensioneerd en ge telt niet meer mee. Hoeveel robotfoto's heb 'k voor jullie ooit getekend? En waar is de tijd dat ge mij alles vertelde? Ik heb uw vertrouwen nooit beschaamd.

THOMAS: Oké, het is goed. Ik zal u in de mate van het mogelijke op de hoogte trachten te houden.

NORDIN: Goed genoeg. Ik hou u daaraan.

(Nordin steekt zijn hand uit, Thomas drukt aarzelend de hand van Nordin; Thomas af. Nordin gaat naar de deur van Laurens' slaapkamer, en klopt aan)

Laurens! Kom eens terug naar hier.

(Laurens komt schoorvoetend binnen.)

Waarom gaat gij nu altijd weg als er bezoek is?

LAURENS: Ik weet niet.

NORDIN: Ge zult ook nooit veranderen. Ge kent Thomas toch. Voor hem moet ge niet gaan lopen. Hij is de enige waar ik nog eens mee van gedachten kan wisselen. Alleen stom dat hij niet op de begrafenis was.

LAURENS: Dat was te verwachten. Ik bedoel, de laatste tijd zagen we hem niet meer.

NORDIN: Hij zal zijn reden wel gehad hebben, daar ben ik zeker van.

LAURENS: Ik vind hem akelig.

NORDIN: Gij vindt iedereen akelig.

LAURENS: Mag ik dan nu terug naar mijn kamer?

NORDIN: *(zucht)* Ja doe maar. *(gaat terug zitten)* ... Akelig... mensenschuw, ja. *(pakt terug het krantenartikel en leest)* "Vrouw uit auto gesprongen, men vermoedt wanhoopsdaad ". *(gaat naar zijn slaapkamer)*

Lichten doven, het is nu nacht.

(Laurens komt uit zijn slaapkamer. Hij heeft een mes bij. Door het gedempte licht is het niet goed zichtbaar wat Laurens uitvoert. Hij steekt het mes in zijn buik)

LAURENS: Vader!... Vader..... Vader!

(Even is er een stilte. Daarna komt Nordin binnen. Hij ziet het mes, het bloed gulpt eruit.)

NORDIN: Wat is.... Laurens! Godverdomme...

(Laurens doet alsof hij gaat sterven, valt neer. Nordin gaat snel naar Laurens.)

LAURENS: Nee, laat mij doen! Het fototoestel! Snel!

NORDIN: *(valt op zijn knieën naast Laurens)* Wat?!

LAURENS: Komaan vader, het is niet echt! Neem vlug een foto, nu direct!

NORDIN: *(laat los)* Dat kunt ge niet menen... *(pakt het toestel en neemt een foto)*

LAURENS: Nog... Aarch!... *(faket alsof hij sterft)* ... Nog een foto... komaan!

(Nordin neemt nog enkele foto's.)

NORDIN: *(zet het fototoestel weg)* Genoeg. Vroeg of laat krijg 'k het nog eens aan mijn hart.

LAURENS: *(staat terug recht)* Pff... zeg nu nog eens dat ik niet kan acteren. Hebt ge de foto goed genomen?

NORDIN: Laurens, ik wil dat ge stopt met dat walgelijk gedoe! Er gaan nog eens ongelukken van komen.

LAURENS: Ik vond het zeer realistisch.

NORDIN: Wat moet ik met u gaan aanvangen? Ik weet niet wat voor rare kronkel er in uw hersens afspeelt, maar zo kan het echt niet verder.

LAURENS: Het was veilig, niks aan de hand. Ge moet u daar zo druk niet in maken.

NORDIN: Ah nee? Ge zoudt beter eens een paar goede vrienden zoeken, van uwe leeftijd. Misschien dat ge dan wat socialer wordt, en u niet langer moet bezighouden met zo'n afgrijselijke hobby.

LAURENS: Gij wilt mij niet begrijpen. Dat is iets wat ik kan. Wat ik goed kan. En vrienden heb ik niet nodig. Ik heb fans. Over heel de wereld. En ik krijg aanbiedingen van hen.

NORDIN: Aanbiedingen?

LAURENS: Jazeker, om mijn moordscènes nog realistischer te maken. Ge hebt er geen idee van wat ze mij allemaal te koop aanbieden, zo krijg ik nog meer ideeën.

NORDIN: Zoals?

LAURENS: Later, geduld, dat is een verrassing.

NORDIN: Ik kan amper wachten.

LAURENS: Ik kan zelfs aan verboden spullen geraken zoals arsenicum, één pil en ge zijt kapot. Maar wat ben ik daar nu mee. Ge ziet er niets van, en het moet tenslotte fake blijven.

NORDIN: Ik word hier te oud voor. Ik snap niet wat ge daar nu aan hebt. Ge zoudt beter terug werk zoeken.

LAURENS: Ik probeer wel. Als ik ga wandelen kijk ik altijd rond. Misschien morgen. Ik weet al waar ik naartoe ga.

NORDIN: Ja, dat zal wel. Ik ga terug slapen. En gij ook, en doet dat mes weg.

LAURENS: Jaja. Ge moet u zo druk niet maken.

(Nordin af naar slaapkamer.)

Morgen... (af naar zijn slaapkamer)

Dag 2

De volgende morgen

In het politiekantoor

THOMAS: U hebt haar gisteren dus gevonden. Hoe laat was dat?

POETSVROUW: Wat is dat hier voor zever? Ik heb u gisterenavond toch alles al verteld.

THOMAS: Mevrouw, ik verzoek u beleefd te blijven. Ik wil alles nog eens op een rijtje zetten.

POETSVROUW: Ne flik met een slecht geheugen. Ga daar mee naar den oorlog. Enfin, ik begin altijd om drie uur beneden de gang te poetsen en tegen dat ik de

trap gedaan heb en op het eerste verdiep begin, is dat gewoonlijk rond halfvier. En toen zag ik haar daar liggen... madam Scharlaeken ... dood. Ik ben daarna naar de Lucien gegaan.

STEPHAN: De huisbaas.

THOMAS: Dat weet 'k.

POETSVROUW: Proficiat, zijn mayonaise (wijst op hoofd) begint te marcheren.

STEPHAN: *(met notitieboekje in aanslag)* Achternaam?

POETSVROUW: Vercammen. Wel handig zo een notitieboekje. *(giftige blik naar Thomas)* Lucien Vercammen. Die woont op het tweede, maar omdat hij niet onmiddellijk opendeed, heb ik direct de politie verwittigd.

STEPHAN: Maar mijnheer Vercammen was wel thuis?

POETSVROUW: Da's zeker. Hij controleert altijd of ik wel goed gepoetst heb.

STEPHAN: Maar hij *(noteert in boekje)* deed dus niet open.

THOMAS: *(geïrriteerd, naar Stephan)* Hij was klaarblijkelijk dus toch niet thuis?

POETSVROUW: *(tegen Stephan)* Die luistert precies niet als ik iets zeg. Ik zal het voor u *(tegen Thomas)* nog eens zeggen, hij deed niet onmiddellijk open. Ik stond daar maar op die deur te kloppen en te roepen. Ik heb ook nog aan de andere kant van de gang bij de Bennanis, een Marokkaanse familie, gaan aankloppen, maar het was daar zo een kabaal daarbinnen dat het totaal geen zin had nog langer te blijven wachten. Toen ik terug naar het eerste ging om daar mijn gsm te pakken, en de politie gebeld heb, kwam hij dan daar eindelijk aan.

STEPHAN: En hoe reageerde hij?

POETSVROUW: Hij zei dat het niet mijn taak was om de politie te bellen, omdat hij de huisbaas is... maar wat kon ik anders doen. Zeg nu zelf, ik kon toch moeilijk de volgende verdieping beginnen kuisen totdat meneer eens goesting kreeg om open te doen. Hij was behoorlijk kwaad op mij. Nee, eigenlijk meer zenuwachtig, maar dat is 'm altijd. Oh, het is gewoon nen ambetante vent. Daarna moest ik zoveel mogelijk opkuisen... al dat bloed... ik werd er misselijk van.

STEPHAN: Mevrouw, beseft u wel hoeveel schade u daardoor hebt veroorzaakt? Sporen, vingerafdrukken van de dader...

POETSVROUW: Weet ik veel, ik ken daar niks van. Ik moest van de Lucien, hij heeft mij zelfs geholpen met de paraplubak proper te maken.

THOMAS: Wablieft?

STEPHAN: Het moordwapen.

POETSVROUW: Dat smerig, gietijzeren mormel. Hoe dikwijls ik daar al tegen gelopen heb, het is bijna niet te tillen.

STEPHAN: Toen de politie eraan kwam, was Vercammen er niet meer. Hebt u enig idee waar hij naartoe ging?

POETSVROUW: Ik zei nog tegen hem dat er met die stomme paraplubak nog eens ongelukken gingen gebeuren, maar toen ik mij omdraaide was hij blijkbaar al weg. Eerst terug naar boven, daarna hoorde 'k hem naar beneden lopen, naar buiten dus. Zonder iets te zeggen, maar dat is typisch hem. Onbeschoft, altijd. Vooral tegen een vrouw. En daarbij, ik heb u *(tegen Thomas)* toch zijn gsm-nummer gegeven, stel hém eens wat vragen!

THOMAS: *(weer geïrriteerd door Stephan)* Hebt u toen u aan het kuisen was, voor dat u haar vond, iemand zien buiten gaan?

POETSVROUW: Nee.

STEPHAN: U begint gewoonlijk om drie uur, zegt u. Maar ik veronderstel dat u daar toch wat vroeger aankomt.

POETSVROUW: Ja, ik ben altijd een uur te vroeg. In principe heb ik mijn spullen op vijf minuten klaargezet om te beginnen, maar op het gelijkvloers woont een oude man, ik noem die altijd 'Meneerke Van Beneden', waar ik altijd een koffietje mee drink. Dat is altijd heel gezellig en ik moet dan goed mijn uur in het oog houden dat ik niet te laat begin, want..

THOMAS: Ik weet niet of dit ter zake doet...

STEPHAN: Oké. Hebt u dan tussen twee en drie iemand zien buitengaan?

POETSVROUW: Gezien niet, maar wel gehoord. *(fier)* Exact om twaalf na twee. De deur werd hard dichtgeslagen. Ik heb daar een papier gehangen, 'zachtjes sluiten aub' omdat Meneerke Van Beneden dan altijd zo moet verschieten, hij heeft namelijk een zwak hart en...

THOMAS: Bon, daar zijn we niets mee. 't Kan iedereen geweest zijn. Goed, mevrouw bedankt voor uw medewerking. U kan gaan.

POETSVROUW: O? Maar ik kwam net goed op dreef.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze